

ШКІЛЬНА БІБЛІОТЕКА
УКРАЇНСЬКОЇ ТА СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Беатрікс Поттер

**КАЗКА ПРО ПОРОСЯТКА
РОБІНЗОНА**

Харків
«ФОЛІО»
2019

Г Л А В А ІІ

Ви ж пам'ятаєте пісеньку про Пугача і Кицьку та їхній гарний зелений човен? Як «взяли вони мед і кілька монет, загорнутих в крупну банкноту»?

*Грай гітаро, брень-брень, рік пливли вони й день
У країну, де дерево Бонгі росте,
От вам правда уся — стріли там порося
А у носі у нього кільце, як на те!
Ой, брень-брень, срібне в носі кільце, як на те!¹*

Так ось, я розкажу вам історію того поросяти і чому воно стало жити в країні, де дерево Бонгі росте.

Коли ця свинка була маленькою, вона жила в Девонширі зі своїми тітоньками міс Рохою і міс Брѳохою на фермі, що звалася «Там-де-Кнур». Щоб дістатися до їхньої затишної, вкритої соломною хатки, що стояла посеред саду, треба було піднятися вгору крутим червонястим Девонширським шляхом.

Ґрунт там був червоним, трава зеленою, а далеко внизу виднілися руді скелі і шматочок яскраво-синього моря. Кораблі під білими вітрилами запливали з моря у гавань Стімута.

Я часто зауважувала, що девонширські ферми мають чудернацькі назви. Якби ви колись побачили «Там-де-

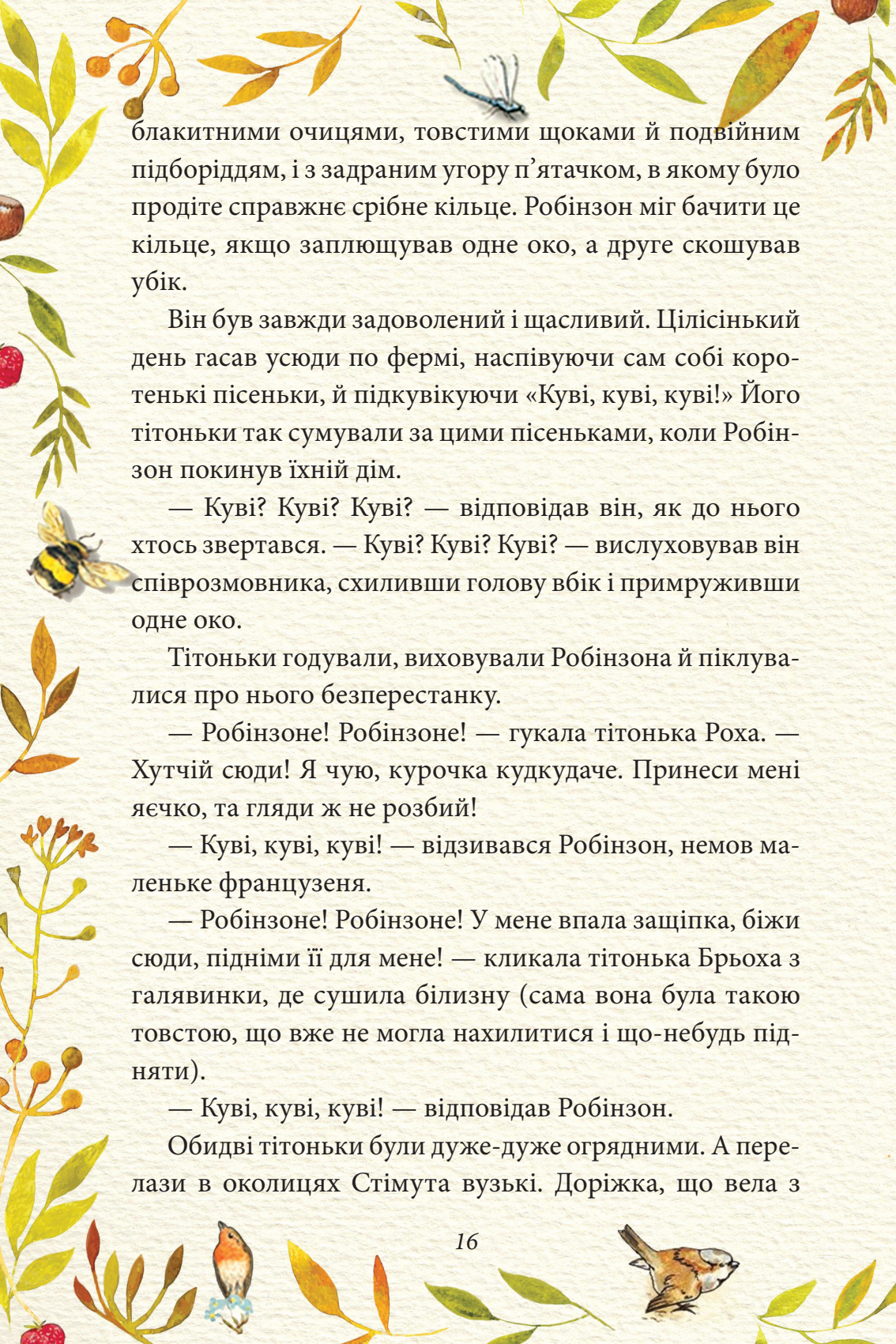
¹ Цитується відомий вірш Едварда Ліра. Пугач і Кицька, коли пливли в човні, закохалися й вирішили одружитися, але в них не було обручки. У країні дерева Бонгі вони натрапили на свинку, у якої в носі було кільце. Пугач і Кицька купили кільце й змогли повінчатися (прим. перекладача).

Кнур», ви б, мабуть, подумали, що мешканці там теж дивакуваті! Тітонька Роха була вгодованою плямистою свинею, яка тримала курей. Міс Брьоха була дебелою усміхненою чорною свинею, яка займалася пранням.

У цій історії про них ми не почуємо багато. Вони вели сите життя, в якому не відбувалося ніяких подій, а в кінці мали стати беконом. А от їхньому небожеві Робінзону судилося пережити найнеймовірніші з пригод, які будь-коли траплялися зі свинею.

Поросятко Робінзон був дуже симпатичним маленьким хлопчиком, рожево-білого кольору з невеличкими

блакитними очищами, товстими щоками й подвійним підборіддям, і з задраним угору п'ятчком, в якому було продіте справжнє срібне кільце. Робінзон міг бачити це кільце, якщо заплющував одне око, а друге скошував убік.

Він був завжди задоволений і щасливий. Цілісінький день гасав усюди по фермі, наспівуючи сам собі коротенькі пісеньки, й підкувікуючи «Куві, куві, куві!» Його тітоньки так сумували за цими пісеньками, коли Робінзон покинув їхній дім.

— Куві? Куві? Куві? — відповідав він, як до нього хтось звертався. — Куві? Куві? Куві? — вислуховував він співрозмовника, схиливши голову вбік і примруживши одне око.

Тітоньки годували, виховували Робінзона й піклувалися про нього безперестанку.

— Робінзоне! Робінзоне! — гукала тітонька Роха. — Хутчій сюди! Я чую, курочка кудкудаче. Принеси мені яечко, та гляди ж не розбий!

— Куві, куві, куві! — відзивався Робінзон, немов маленьке французеня.

— Робінзоне! Робінзоне! У мене впала заціпка, біжи сюди, підніми її для мене! — кликала тітонька Брьоха з галявинки, де сушила білизну (сама вона була такою товстою, що вже не могла нахилитися і що-небудь підняти).

— Куві, куві, куві! — відповідав Робінзон.

Обидві тітоньки були дуже-дуже огрядними. А перелазі в околицях Стімута вузькі. Доріжка, що вела з

«Там-де-Кнур» до міста, перетинала багато полів — червона протоптана стежка в невисокій зеленій траві, в якій рясніли ромашки. А коли стежка переходила з одного

поля на друге поле, там обов'язково був перелаз у вигляді сходів, по яких треба було перебиратися через живопліт.

Зміст

Казка про поросятка Робінзона 3

Казка про поросятка Чемні 75

